

Любопитство не търпеше.
 Той ми сичко расказа,
 Много нѣща увѣдоми:
 Подробно ми исказа;
 Изново мя вразуми.
 Обади ми тѣхни битки,
 Всички тѣхни загуби:
 Съ тисящъ орди черкези,
 И рѣдовни табури,
 Кой гдѣ и какъ падналъ
 Въ бойно поле, кой умрялъ, и пр.
 Камъ земята поглѣдваше,
 Умно той ми рассказваше:
 „—Вторый вожда юначень,
 „Славный юнакъ распалень, —“ . . .
 Горко бѣдный възджхна,
 Спря ся тука замлъкна.
 „—Славни дѣла показа,
 „Храбро той си отмъсти,
 „Безчетъ турци наказа,
 „Тѣжко той ся расплати.“ . . .
 Така кат' ми заказва,
 Разбрахъ що го нажялва: —
 —Цялъ го народъ жялува,
 „Нашя дружба оплаква;
 „Сама гора повяхна,
 „Дълго ще го очяква! . . .
 „Съ таквисъ дарби безпримѣрни,
 „Нѣма второй сътворень,
 „И съ качества извънрѣдни,
 „Рѣдко вожда е дарень.